

कृष्णाजिनिन् (von 1. कृष्णाजिन) adj. in ein Fell der schwarzen Antilope gehüllt MBh. 14, 2113.

कृष्णाजनी f. N. einer Pflanze, = कालाजनी RĀG. im ÇKDr.

कृष्णाञ्जि (कृष् + अञ्जि) adj. schwarzgezeichnet VS. 24, 4.

कृष्णात्रेय (कृष् + अत्रेय) m. N. pr. eines Muni HARIY. LANGL. I, p. 513.

कृष्णाधन् (कृष् + अधन्) adj. der eine schwarze Bahn hat, von Agni RV. 2, 4, 6, 10, 4. — Vgl. कृष्णगति u. s. w.

कृष्णानन्द (कृष् + आनन्द) m. N. pr. eines Scholiasten COLEBR. Misc. Ess. I, 88, 337. कृष्णानन्दभट्ट Verz. d. B. H. No. 1335.

कृष्णभा (कृष् + आभा) f. Name einer Pflanze (कालाजनी) RĀG. im ÇKDr.

कृष्णमिष (कृष् + आमिष) n. Eisen H. 1038. — Wohl nur eine Var. von कृष्णायस.

कृष्णाय् (von कृष्), कृष्णायते 1) schwärzen: उल्लो ददति चाङ्गारः शीतः कृष्णायते कर्म HIR. I, 74. — 2) sich wie Kṛṣṇa betragen Vop. 21, 7.

कृष्णायस् (कृष् + अयस्) n. Eisen Suçr. 2, 81, 11. ÇĀṆK. zu KṛṇD. UP. 6, 1, 6. Gewöhnlich कृष्णायस n. RATNAM. im ÇKDr. KṛṇD. UP. 6, 1, 6. MBh. 3, 14222. 13, 6225. Suçr. 2, 360, 1. — Vgl. कृष्णमयोरजः Suçr. 2, 131, 9. कालायस und कार्त्तुयस.

कृष्णार्चिस् (कृष् + अर्चिस्) m. Feuer BRŪRI. im ÇKDr. — Vgl. कृष्णच्छवि.

कृष्णार्जक (कृष् + अर्जक) m. Ocimum sanctum Lin. (s. कालमाला) RĀG. im ÇKDr.

कृष्णालंकार (कृष् + अलं) m. Titel eines Commentars COLEBR. Misc. Ess. I, 337.

कृष्णालु (कृष् + आलु) m. eine Art Ebenholz (नीलालु) RĀG. im ÇKDr.

कृष्णवास (कृष् + आवास) m. Kṛṣṇa's Wohnort, N. der Ficus religiosa Lin. (अश्वत्थ) H. 1131.

कृष्णिका (von कृष्) f. schwarzer Senf, Sinapsis ramosa Roxb. AK. 2, 9, 19. H. 419.

कृष्णिमन् (wie eben) m. Schwärze P. 6, 4, 161, Sch.

कृष्णियै (wie eben) m. N. pr. eines Schützlings der Açv in RV. 1, 116, 23. 117, 7.

कृष्णीकरण (von कृष् und 1. कर्) m. das Schwärzen Suçr. 2, 173, 3.

कृष्णु (कृष् + णु) m. eine Art Zuckerrohr RĀG. im ÇKDr.

कृष्णय (von कृष्) m. N. pr. eines Mannes; pl. PRAVARĀDH. in Verz. d. B. H. 58.

कृष्णैर्त्त (कृष् + एत्त) adj. schwarzbunt TS. 5, 6, 46, 1. 7, 3, 42, 1.

कृष्णोदर (कृष् + उदर) m. eine best. Schlangenart Suçr. 2, 265, 6.

कृष्णोडम्बरिका (कृष् + उडु) f. Ficus oppositifolia (s. काकोडुम्बर) RĀG. im ÇKDr.

कृष्णोपनिषद् (कृष् + उप) f. Titel einer den Gott Kṛṣṇa verherrlichenden Upanishad; bildet einen Theil der Gopālopānishad, COLEBR. Misc. Ess. I, 110.

कृष्णोर्ग (कृष् + उर्ग) m. eine schwarze Schlangenart DRAUP. 5, 8. — Vgl. कृष्णसर्प.

कृष्णोऽस्याखरेष्ठक adj. die Worte कृष्णोऽस्याखरेष्ठः (VS. 2, 1) enthaltend gaṇa गोषदादि zu P. 5, 2, 62.

कृष्य (von 2. कर्ष) adj. zu pflügen: क्षितिम् RAGH. 9, 80.

कृत्तर m. Up. 3, 72. P. 8, 3, 59, VArtt. 1. ein Gericht aus Reis und Sesamkörnern H. 398. KṀHANDOGAPARIŚIṢṬA bei KULL. zu M. 5, 7. पितृभ्यो दद्यादित्दनं कृत्तरं पायसम् AÇV. GRHJ. 2, 4, 5. GOBH. 2, 7, 9. 9, 2, 4. M. 5, 7. Gewöhnlich कृशर geschrieben: यवैः सह कृशरं रन्धयति KAUC. 84, 66. JĀG. 1, 173. MBh. 2, 98, 13, 4995. 6097. 6100. 14, 1919. 1924. pl. Suçr. 2, 378, 2. neutr. MBh. 13, 7583. MĀRK. P. 14, 61. कृषर MBh. 13, 3259. कृशरा f. HĀR. 169. तण्डुला दालिसंमिश्रा (wohl दालिमिश्रा zu lesen) लवणार्द्रकटिङ्गुभिः । संयुक्ताः सलिलैः सिद्धाः कृशरा कथिता बुधैः ॥ BRŪVAPR. im ÇKDr. Suçr. 1, 70, 7. 74, 11. 229, 17. 2, 42, 4. 59, 12. 182, 13. 389, 19. कृशरापिण्ड 459, 1. वेशवौः सकृशैः 19, 10. 96, 19.

कृत s. u. कल्प.

कृतकील (कृत + कील) f. Rechtsurkunde TRIK. 2, 2, 2. HĀR. 175.

कृतधूप (कृत + धूप) m. Weihrauch ĠĀTĀDH. im ÇKDr. — Vgl. कृत्रिमधूप.

कृति (von कल्प) f. 1) das Zustandekommen, Gelingen; Anordnen, das in Uebereinstimmung - Setzen VS. 18, 11. TS. 5, 2, 40, 5. 3, 1, 1. कल्पो नुक्तायकृतस्य कृत्यै 4, 8, 5. तेषां कृतिमन्वितरे कल्पते ÇAT. BR. 12, 1, 1. 7, 10. ÇĀṆK. ÇR. 13, 16, 5, 6. oxyt. ÇAT. BR. 13, 3, 11. प्राप्तः स्वस्मतिकृतये damit eine Erinnerung seiner geschähe, damit man seiner gedächte RĀG. TĀR. 5, 463. लुङ्कृति eine kurze Darstellung AGNISV. zu LĀT. 6, 9, 1. दिशां कृतिः Orientirung; so heissen auch die Verse AV. 20, 128, 1. fgg. AIT. BR. 6, 32. ÇĀṆK. ÇR. 4, 9, 2. 12, 20, 1. यथाकृति adv. auf eine entsprechende, angemessene Weise R. 2, 80, 15. कृति = कल्पन TRIK. 3, 3. 234. — 2) Benennung von Sprüchen, welche das Zeitwort कल्प enthalten, ÇAT. BR. 5, 2, 1, 3.

कृत्तिक (von कृति) adj. gekauft HALĀJ. im ÇKDr.

कुब् s. क्षिब्.

कैकय ÇĀNT. 2, 24. m. pl. N. pr. eines Kriegerstammes, sg. N. pr. ihres Fürsten P. 7, 3. 2. gaṇa भर्गादि zu 4, 1, 178. LIA. I, 300, N. 1. MBh. 6, 356. R. 1, 12, 23. 73, 2. 77, 17. 2, 67, 6. 68, 10. RAGH. 9, 22. VP. 189. sg. R. 2, 35, 21. 22. 70, 20. सकेकयश्चेदिपतिः MBh. 3, 10284. कैकयी f. eine Fürstentochter dieses Stammes, Gemahlin Daçaratha's und Mutter Bharata's, ÇABDAR. im ÇKDr. R. 2, 70, 20. — Vgl. कैकेय.

केकर adj. schielend AK. 2, 6, 49. H. 458. VJUTP. 206. — Vgl. केदर, टेरेक.

केकल m. a dancer WILS. — Wohl nur fehlerhaft für केलक.

केका (onomat.) f. das Geschrei des Pfauen AK. 2, 5, 31. H. 1320. कृत्वि केकामधुरं संगीतं मधुरस्वरम् MBh. 3, 11584. केकाभिर्नलिकण्ठानाम् 13, 724. MĀKṀH. 84, 21. BHARTR. 1, 42. MEGH. 23. VIKR. 81. RAGH. 1, 39, 7. 66. 13, 27. BRĀG. P. 4, 6, 12. SĀH. D. 16, 6. वार्त्किभिः — प्रस्निग्धकैकैः RAGH. 16, 64.

केकावल (von केका) m. Pfau ÇABDAR. im ÇKDr.

कैकिक (wie eben) m. dass. gaṇa त्रीक्षादि zu P. 5, 2, 116.

केकिन् (wie eben) m. dass. gaṇa त्रीक्षादि zu P. 5, 2, 116. AK. 2, 5, 30. 3, 4, 2, 32. H. 1319. BHARTR. 1, 44.

केकेयी f. falsche Form für कैकेयी ÇABDAR. im ÇKDr.

केचुका f. Colocasia antiquorum Schott, mit essbarer Wurzelknolle Suçr. 2, 116, 16. Auch केचुक m. RATNAM. im ÇKDr. unter केमुक. केचुक